

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละภูมิภาคของเวียดนาม

เวียดนามมีการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งระยะสั้นและระยะยาว ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงวางแผนและการลงทุนของเวียดนาม (Ministry of Planning and Investment : MPI) ปัจจุบันเวียดนามอยู่ระหว่างการใช้แผนฯ 2 ฉบับควบคู่กันไป ได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะ 10 ปี (The 10-year Socio-Economic Development Strategy) ในช่วงระหว่างปี 2544-2553 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะ 5 ปี (The 5-year Socio-Economic Development Plan) ในช่วงระหว่างปี 2549-2553 ทั้งนี้ MPI วางเป้าหมายในการพัฒนาประเทศไว้อย่างชัดเจน โดยกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรม มุ่งขจัดปัญหาความยากจน และยกระดับความเจริญให้ทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ โดยมีรายละเอียดที่น่าสนใจ ดังนี้

⇒ **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะ 10 ปี** มีการวางเป้าหมายให้เวียดนามหลุดพ้นจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนาและก้าวไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมในอนาคต พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น ทั้งนี้ รัฐบาลเวียดนามตั้งเป้าหมายให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจปี 2553 เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าของปี 2544 โดยจะทยอยลดสัดส่วนของภาคเกษตรกรรม และให้ความสำคัญกับภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมากขึ้น

⇒ **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะ 5 ปี** เน้นการเปิดประเทศและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น เพื่อพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจไว้ที่ระดับเฉลี่ยร้อยละ 7.5-8 ต่อปี ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านสังคมโดยมุ่งขจัดปัญหาความยากจน และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น

ทั้งนี้ รัฐบาลเวียดนามได้กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละภูมิภาคไว้อย่างชัดเจน โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความแข็งแกร่งเป็นรายภูมิภาคภายใต้ระบบเศรษฐกิจแบบเสรี ซึ่งเน้นการค้าระหว่างประเทศและการลงทุนจากต่างประเทศเป็นสำคัญ พร้อมทั้งขยายตลาดการค้าของแต่ละภูมิภาคออกไปทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ยังเร่งยกระดับเขตส่งเสริมการลงทุนทั้งนิคมอุตสาหกรรม (Industrial Zones : IZs) และเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก (Export Processing Zones : EPZs) ที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุนแห่งใหม่ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนในแต่ละภูมิภาค โดยแบ่งพื้นที่สำหรับการพัฒนาออกเป็น 6 ภูมิภาค ดังนี้

- ภาคเหนือและพื้นที่ภูเขา (The Northern and Midland Mountainous Area)
- พื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง (The Red River Delta)
- ภาคกลางตอนบนและพื้นที่ชายฝั่งทะเลตอนกลาง (The Northern Central and Central Coastal Areas)
- พื้นที่ราบสูงภาคกลาง (The Central Highlands)
- ภาคใต้ฝั่งตะวันออก (The Southeastern Region)
- พื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง (The Mekong River Delta)

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในแต่ละภูมิภาคของเวียดนามภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะ 5 ปี มีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้

ภาคเหนือและพื้นที่ภูเขา

⇒ เป้าหมายทั่วไป

เป้าหมายสำคัญในการพัฒนาภาคเหนือและพื้นที่ภูเขา คือ การลดปัญหาความยากจนของประชาชนในท้องถิ่น การลดความแตกต่างและช่องว่างทางฐานะและสังคม และการนำจุดเด่นในด้านต่าง ๆ ของภูมิภาคมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านสภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งน้ำซึ่งเป็นต้นกำเนิดของพลังงานไฟฟ้า หรือแม้กระทั่งการมีชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ภายในภูมิภาค เพื่อเป็นรากฐานรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต สำหรับเป้าหมายทางด้านสังคมที่สำคัญ คือ การสนับสนุนให้ประชาชนที่เดินทางไปทำงานต่างถิ่นกลับคืนสู่ท้องถิ่น โดยเฉพาะประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ชายแดน การลดความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยและคนเมือง และการพัฒนาประชาชนให้มีความเจริญทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจเพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนให้สังคมพัฒนาอย่างยั่งยืน

⇒ เป้าหมายสำคัญสำหรับปี 2553

- GDP per capita ในปี 2553 อยู่ที่ 460-530 ดอลลาร์สหรัฐ (GDP per capita ของทั้งประเทศในปี 2548 อยู่ที่ 630 ดอลลาร์สหรัฐ)
- วางเป้าหมายให้ภาคเกษตรกรรม ประมง และป่าไม้มีสัดส่วนราวร้อยละ 30 ของ GDP ซึ่งเท่ากับสัดส่วนของภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้าง ขณะที่กำหนดเป้าหมายภาคบริการไว้ที่ร้อยละ 40 ของ GDP
- มุ่งเน้นการเพิ่มจำนวนแรงงานที่ผ่านการฝึกอาชีพอีกร้อยละ 25-30
- ลดอัตราความยากจนทางภาคเหนือฝั่งตะวันตกและภาคเหนือฝั่งตะวันออกจากเดิมที่ระดับร้อยละ 44 และร้อยละ 33 ในปี 2548 ให้เหลือร้อยละ 24 และร้อยละ 18 ในปี 2553 ตามลำดับ

⇒ แนวทางการพัฒนาในแต่ละสาขา

ภาคเกษตรกรรม เน้นส่งเสริมการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ พืชที่ใช้ผลิตยารักษาโรค พืชที่มีกลิ่นหอม ผัก ผลไม้ และดอกไม้ เพื่อส่งขายทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังเร่งยกระดับและพัฒนาการทำปศุสัตว์ในพื้นที่ที่มีสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวย อนุรักษ์ป่าไม้ให้คงไว้ซึ่งความอุดมสมบูรณ์ และปลูกป่าเพิ่มเติมเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบส่งป้อนอุตสาหกรรมกระดาษ โดยเฉพาะในเขตอุตสาหกรรมกระดาษ Bai Bang (Bai Bang Paper Industrial Zones)

ภาคอุตสาหกรรม รัฐบาลเวียดนามเร่งดำเนินการก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังน้ำ Son La และโรงไฟฟ้าพลังน้ำอื่น ๆ บริเวณแม่น้ำ Da และแม่น้ำ Lo รวมทั้งพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังน้ำขนาดกลางและขนาดเล็ก และโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนจากถ่านหิน นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำเหมืองแร่ และการสร้างโรงงานที่สามารถนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิต อาทิ โรงงานผลิตวัสดุก่อสร้าง และโรงงานผลิตสารเคมี เป็นต้น

ภาคบริการและการท่องเที่ยว ส่งเสริมการลงทุนในบริเวณที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในภูมิภาค อาทิ อนุสาวรีย์ทางประวัติศาสตร์ใน Pac Bo วัด Hung ทะเลสาบ Ba Be ทะเลสาบ Nui Coc และอ่างเก็บน้ำ Da เป็นต้น โดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและสปา และการท่องเที่ยวตามรอยประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่ออนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มคุณค่าทางวัฒนธรรมให้กับท้องถิ่น ขณะเดียวกันรัฐบาลเวียดนามยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมที่อยู่บริเวณชายแดนติดกับ สปป.ลาว และจีน โดยเน้นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมข้ามพรมแดน การก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานในเขตเศรษฐกิจชายแดน

รวมทั้งการพัฒนาบริการในสาขาต่าง ๆ อาทิ การเงินการธนาคาร การส่งออกและการนำเข้า ไปรษณีย์ การสื่อสาร การขนส่ง และเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าและการลงทุน ที่สำคัญ ได้แก่

- **ทางหลวง** เร่งปรับปรุงเส้นทางหมายเลข 2, 3, 6 และ 32 รวมทั้งพัฒนาเส้นทางตามแนวชายแดน และเส้นทางข้ามแดนต่าง ๆ ให้มีความสะดวกมากขึ้น นอกจากนี้ ยังเร่งขยายเส้นทางสายหลักที่เชื่อมระหว่างพื้นที่สำคัญ อาทิ เส้นทางสาย Hanoi-Thai Nguyen เส้นทางสาย Hanoi-Lao Cai-Kunming และเส้นทางสาย Hanoi-Lang Son-Nanning เป็นต้น

- **ทางรถไฟ** มีโครงการปรับปรุงเส้นทางรถไฟหลายสาย อาทิ เส้นทางสาย Hanoi-Lao Cai เส้นทางสาย Hanoi-Thai Nguyen และเส้นทางสาย Kep-Luu Xa เป็นต้น

- **ระบบชลประทาน** เร่งซ่อมแซมและปรับปรุงระบบชลประทานภายในภูมิภาค รวมทั้งวางระบบชลประทานใหม่ในหลายพื้นที่ อาทิ Ha Giang, Tuyen Quang, Cao Bang, Lang Son, Lao Cai และ Son La เป็นต้น

พื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง

⇒ เป้าหมายทั่วไป

รัฐบาลเวียดนามมีเป้าหมายให้ภูมิภาคนี้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม พร้อมทั้งเป็นจุดศูนย์กลางสำหรับการแลกเปลี่ยนและการให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับสากล โดยเฉพาะการให้ความช่วยเหลือแก่พื้นที่ภูเขาทางภาคเหนือและพื้นที่ภาคกลางเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในอนาคต

⇒ เป้าหมายสำคัญสำหรับปี 2553

- GDP per capita ในปี 2553 อยู่ที่ระดับ 1,110-1,360 ดอลลาร์สหรัฐ
- สนับสนุนการใช้ที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อสร้างงาน และสร้างรายได้ให้แก่แรงงานในภูมิภาค
- คาดว่ามูลค่าส่งออกในปี 2553 ของพื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดงจะขยายตัวร้อยละ 15
- ลดอัตราการว่างงานจากร้อยละ 14.4 ในปี 2548 เหลือร้อยละ 6-7 ในปี 2553

⇒ แนวทางการพัฒนาในแต่ละสาขา

ภาคอุตสาหกรรม เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เช่น อุตสาหกรรมผลิตซอฟต์แวร์ และชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ เพื่อผลักดันให้เป็นอุตสาหกรรมหลักของภูมิภาค พร้อมทั้งสนับสนุนให้มีการผลิตสินค้าใหม่ ๆ ออกสู่ตลาด อาทิ ปูนซีเมนต์ เฟอร์นิเจอร์ตกแต่งภายใน เหล็กคุณภาพสูง เหล็กแผ่น และผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามยังวางแผนพัฒนาเขตอุตสาหกรรมบริเวณชานเมือง และบริเวณเส้นทางเศรษฐกิจตามเส้นทางหมายเลข 1, 5, 10 และ 18 พร้อมทั้งก่อตั้งเขตเศรษฐกิจ Van Don (Van Don Economic Complex) ในจังหวัด Quang Ninh ขณะเดียวกันก็เร่งผลักดันให้เมือง Nam Dinh (อยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของกรุงฮานอย ซึ่งเป็นเมืองหลวง) ก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางด้านอุตสาหกรรม บริการ และการฝึกอาชีพ ในพื้นที่ทางตอนใต้ของบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง

ภาคบริการและการท่องเที่ยว มีแผนก่อสร้างศูนย์กลางทางการค้าที่ทันสมัยเพื่อให้บริการทั้งในระดับภูมิภาค และระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีแผนพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวของภูมิภาคให้เป็นแหล่งรายได้สำคัญ ทั้งนี้ กรุงฮานอย และบริเวณใกล้เคียง มีจุดเด่นที่จะดึงดูดการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้ สำหรับภาคบริการอื่นที่ให้ความสำคัญ อาทิ การเงินการธนาคาร บริการข้อมูลและการสื่อสาร การฝึกอาชีพ และบริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เร่งก่อสร้างและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมสายหลัก รวมทั้งขยายและยกระดับสนามบิน ท่าเรือ และทางรถไฟภายในภูมิภาคให้มีความทันสมัยมากขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีแผนเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานของกรุงฮานอยกับเมืองและจังหวัดสำคัญในภูมิภาค ขณะเดียวกันก็เร่งก่อสร้างสะพาน Gie และทางหลวงสาย Ninh Binh-Thanh Hoa ให้เสร็จสมบูรณ์โดยเร็วที่สุด พร้อมทั้งเร่งพัฒนาระบบคมนาคมทางน้ำในแม่น้ำแดง เพื่อยกระดับเป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำสายหลักในภูมิภาคและเป็นเส้นทางเพื่อการท่องเที่ยวอีกเส้นทางหนึ่งด้วย

การพัฒนาสิ่งแวดล้อม รัฐบาลมีนโยบายอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมภายในเมืองใหญ่ เขตอุตสาหกรรม และพื้นที่ชนบท พร้อมทั้งปรับปรุงสภาพแวดล้อมในบริเวณแม่น้ำที่เน่าเสีย อาทิ แม่น้ำ Day แม่น้ำ Nhue แม่น้ำ Cau แม่น้ำ Tich และแม่น้ำ Chau เป็นต้น

ภาคกลางตอนบนและพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคกลาง

⇒ เป้าหมายทั่วไป

รัฐบาลเวียดนามเร่งพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาคนี้เพื่อให้ทัดเทียมกับภูมิภาคอื่น ๆ โดยมุ่งหวังให้ภูมิภาคนี้เป็นหนึ่งในศูนย์กลางสำหรับการแลกเปลี่ยนและการให้ความร่วมมือในด้านต่าง ๆ ในระดับสากล พร้อมทั้งพัฒนาประชาชนในท้องถิ่นให้มีความเจริญทั้งทางด้านวัตถุ วัฒนธรรม และจิตใจ อีกทั้งยังวางแผนรองรับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะมรสุมซึ่งเกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี

⇒ เป้าหมายสำคัญสำหรับปี 2553

- GDP per capita ในปี 2553 อยู่ที่ 670-680 ดอลลาร์สหรัฐ
- ตั้งเป้าหมายให้ภาคเกษตรกรรม ประมง และป่าไม้มีสัดส่วนร้อยละ 22 ของ GDP ภาคอุตสาหกรรม และการก่อสร้างมีสัดส่วนร้อยละ 37 ของ GDP และภาคบริการมีสัดส่วนราวร้อยละ 40 ของ GDP
- ลดอัตราความยากจนในพื้นที่ภาคกลางตอนบนและพื้นที่ภาคกลางตอนล่างจากร้อยละ 35.9 และร้อยละ 24.1 ในปี 2548 เหลือร้อยละ 20.9 และร้อยละ 11-12 ในปี 2553 ตามลำดับ

⇒ แนวทางการพัฒนาในแต่ละสาขา

ภาคเกษตรกรรม เน้นการพัฒนาที่ดินเพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ และพร้อมรับมือกับสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวน นอกจากนี้ ยังวางแผนให้มีการปลูกพืชเศรษฐกิจ อาทิ อ้อย ถั่วลิสง ยาสูบ ฝ้าย มะม่วงหิมพานต์ ชา กาแฟ สับปะรด ยาง และพริกไทย ฯลฯ เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร เร่งประชาสัมพันธ์การอนุรักษ์ป่าไม้เพื่อป้องกันน้ำท่วม รวมทั้งจัดให้มีการปลูกป่าบริเวณชายฝั่งเพื่อป้องกันการกัดเซาะของน้ำทะเล โดยวางเป้าหมายให้มีพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นจากเดิมอีกราวร้อยละ 40-45

ภาคอุตสาหกรรม เร่งก่อสร้างโรงกลั่นน้ำมัน Dung Quat ในจังหวัด Quang Ngai ให้เสร็จสมบูรณ์ทันตามกำหนดในปี 2552 พร้อมสนับสนุนนักลงทุนต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในโครงการก่อสร้างโรงกลั่นน้ำมัน Nghi Son ในจังหวัด Thanh Hoa นอกจากนี้ ยังมีโครงการพัฒนาเหมืองเหล็กในจังหวัด Ha Tinh รวมทั้งก่อสร้างศูนย์การผลิตโลหะผสม โรงงานต่อเรือและโรงงานซ่อมบำรุงเรือในเมือง Vung Ang จังหวัด Ha Tinh ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร ป่าไม้ และประมง รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่น ๆ อาทิ อุตสาหกรรมผลิตเกลือ อุตสาหกรรมฟอกหนัง อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษ เป็นต้น สำหรับอุตสาหกรรมผลิตเยื่อกระดาษ รัฐบาลเวียดนามมีโครงการก่อสร้างโรงงานผลิตเยื่อกระดาษเพิ่มขึ้นอีกในหลายจังหวัด อาทิ จังหวัด Thanh Hoa จังหวัด Nghe An และจังหวัด Binh Dinh เป็นต้น

ภาคบริการและการท่องเที่ยว ดึงดูดการลงทุนเพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริเวณชายทะเลและเกาะต่าง ๆ รวมทั้งพัฒนาสถานที่สำคัญที่คาดว่าจะมีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว อาทิ Phong Nha-Ke Bang, Canh Duong-Lang Co-Non Nuoc complex, Hoi An, Hue, My Son และ Van Phong เป็นต้น โดยเพิ่มบทบาทการท่องเที่ยวภายใต้โครงการความร่วมมือทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก-ตะวันตก เพื่อขยายความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านทั้ง สปป.ลาว กัมพูชา และไทย ขณะเดียวกันรัฐบาลเวียดนามมุ่งพัฒนาด้านบริการและการคมนาคม ที่สำคัญได้แก่ การพัฒนาการคมนาคมทางอากาศและทางน้ำ การสื่อสารระหว่างประเทศ การเงินการธนาคาร การประกันภัย และการให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในอุตสาหกรรมสำคัญรวมทั้งเขตเศรษฐกิจต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังมีแผนก่อสร้างศูนย์การค้าในเมืองและจังหวัดสำคัญ อาทิ Vinh, Hue, Da Nang, Quy Nhon, Nha Trang และ Phan Thiet รวมทั้งก่อสร้างเขตการค้าบริเวณชายแดนเพิ่มขึ้นอีกด้วย

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เร่งก่อสร้างท่าเรือนานาชาติ Van Phong ในจังหวัด Khanh Hoa และพัฒนาท่าเรือน้ำลึก Tien Sa ในจังหวัด Da Nang ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคภายในท่าเรือระยะที่ 2 หากแล้วเสร็จท่าเรือแห่งนี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจทางภาคกลางของเวียดนาม นอกจากนี้ ยังมีการลงทุนก่อสร้างและยกระดับเส้นทางที่เชื่อมระหว่างภาคตะวันออกและภาคตะวันตกของภูมิภาค โดยเน้นที่ความเรียบของพื้นถนนและความปลอดภัยของการใช้งานในช่วงฤดูฝนเป็นสำคัญ รวมทั้งก่อสร้างเส้นทางที่เชื่อมโยงกับท่าเรือ สนามบิน และเส้นทางที่เชื่อมเมืองชายฝั่งทะเลกับเมืองทางฝั่งตะวันตกเข้าด้วยกัน

พื้นที่ราบสูงภาคกลาง

⇒ เป้าหมายทั่วไป

มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากที่ดิน สภาพแวดล้อม สภาพภูมิอากาศ และทำเลที่ตั้ง ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อความมั่นคงของประเทศ โดยเน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะชนกลุ่มน้อย และประชาชนที่อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารให้ดีขึ้น

⇒ เป้าหมายสำคัญสำหรับปี 2553

- GDP per capita ในปี 2553 อยู่ที่ระดับ 510-580 ดอลลาร์สหรัฐ
- ตั้งเป้าหมายให้ภาคเกษตรกรรม ประมง และป่าไม้มีส่วนร้อยละ 41 ของ GDP ภาคอุตสาหกรรมและการก่อสร้างมีส่วนร้อยละ 22 ของ GDP และภาคบริการมีส่วนร้อยละ 37 ของ GDP
- เร่งสร้างตำแหน่งงานให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยตั้งเป้าหมายให้ประชาชนมีงานทำเพิ่มขึ้นราว 120,000-130,000 คนต่อปี
- อัตราความยากจนลดลงจากร้อยละ 40 ในปี 2548 เหลือร้อยละ 20 ในปี 2553

⇒ แนวทางการพัฒนาในแต่ละสาขา

ภาคเกษตรกรรม มุ่งพัฒนาภาคเกษตรกรรมภายในภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง โดยดึงความได้เปรียบในด้านต่าง ๆ ของพื้นที่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อภาคเกษตรกรรม นอกจากนี้ ยังส่งเสริมการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจเพื่อส่งออก อาทิ ชา กาแฟ ยาง มะม่วงหิมพานต์ พริกไทย ฝ้าย สมุนไพร และผลไม้ต่าง ๆ โดยมีปัจจัยเกื้อหนุนจากสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกพืชดังกล่าวและความต้องการของตลาดต่างประเทศเป็นสำคัญ ขณะเดียวกันยังมุ่งเน้นการปลูกป่าเพิ่มเติมและผลักดันให้การพัฒนาป่าไม้ในภูมิภาคนี้เป็นต้นแบบของการพัฒนาป่าไม้ของทั้งประเทศ

ภาคอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมแปรรูปแร่ธาตุต่าง ๆ โดยเฉพาะแร่บ็อกไซต์ (Bauxite) ที่มีจำนวนมากในจังหวัด Lam Dong และจังหวัด Dak Nong รวมทั้งอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร อาทิ ชา กาแฟ ยางพารา มันสำปะหลัง และผักผลไม้ เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่รัฐบาลเวียดนามมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ได้แก่ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล อุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้าง และอุตสาหกรรมผลิตกระแสไฟฟ้าพลังน้ำ เป็นต้น

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จะสร้างและพัฒนาเส้นทางสายต่าง ๆ รอบเส้นทางสายหลัก จากนครโฮจิมินห์ ซึ่งรวมถึงการยกระดับเส้นทางที่เชื่อมต่อไปยัง สปป.ลาว และกัมพูชา ตลอดจนการยกระดับระบบคมนาคมขนส่ง โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทและพื้นที่ภูเขาให้อยู่ในระดับมาตรฐาน นอกจากนี้ ยังเร่งพัฒนาระบบชลประทานภายในภูมิภาคเพื่อให้ตอบสนองทั้งความต้องการใช้ในชีวิตประจำวันและความต้องการใช้ในภาคเกษตรกรรม สำหรับการพัฒนาด้านอื่น ๆ ได้แก่ การพัฒนาสนามบินที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการก่อสร้างระบบขนส่งและจ่ายน้ำภายในภูมิภาค

ภาคใต้ฝั่งตะวันออก

⇒ เป้าหมายทั่วไป

มุ่งเน้นการนำทรัพยากรธรรมชาติภายในท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันก็พยายามผลักดันให้ภูมิภาคนี้มีความเป็นอุตสาหกรรมมากขึ้น และปรับเปลี่ยนอุตสาหกรรมการค้า บริการ และการท่องเที่ยวภายในภูมิภาคให้มีความทันสมัยมากขึ้นและมีอัตราการขยายตัวสูงขึ้น นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามยังเน้นการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางการเมือง และความมั่นคงของประเทศ โดยเชื่อมโยงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของภูมิภาคนี้ เข้ากับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ

⇒ เป้าหมายสำคัญสำหรับปี 2553

- วางเป้าหมายให้เศรษฐกิจของภูมิภาคนี้ขยายตัวอย่างยั่งยืน
- GDP per capita ในปี 2553 อยู่ที่ระดับ 3,030-3,720 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นภูมิภาคที่มีรายได้ต่อหัวสูงสุด
- ตั้งเป้าหมายให้ภาคเกษตรกรรม ประมง และป่าไม้มีสัดส่วนร้อยละ 4 ของ GDP ภาคอุตสาหกรรม และการก่อสร้างมีสัดส่วนร้อยละ 64 ของ GDP และภาคบริการมีสัดส่วนร้อยละ 32 ของ GDP
- เร่งสร้างงานให้ประชาชนในท้องถิ่น โดยวางเป้าหมายให้ประชาชนในภูมิภาคนี้มีงานทำเพิ่มขึ้นราว 450,000-500,000 คนต่อปี
- ลดอัตราความยากจนจากร้อยละ 9.2 ในปี 2548 เหลือร้อยละ 4-5 ในปี 2553

⇒ แนวทางการพัฒนาในแต่ละสาขา

ภาคเกษตรกรรม มุ่งพัฒนาภาคเกษตรกรรมในภูมิภาคให้ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผลผลิตเพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศและการส่งออก นอกจากนี้ ยังเน้นอนุรักษ์ป่าไม้ตามแนวชายฝั่ง โดยเฉพาะการอนุรักษ์พื้นที่ป่าโกงกางในเขต Can Gio ในนครโฮจิมินห์ และตามแนวชายฝั่งทะเลของจังหวัด Ba Ria-Vung Tau ส่งเสริมการทำฟาร์มเลี้ยงกุ้งและบ่อเลี้ยงปลา เพื่อเตรียมยกระดับให้ภูมิภาคนี้เป็นศูนย์กลางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และศูนย์กลางการค้าซื้อขายสัตว์น้ำในอนาคต

ภาคอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมหลักของภูมิภาค ได้แก่ อุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ อุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้าง และอุตสาหกรรมผลิตปุ๋ย เป็นต้น อีกทั้งยังวางเป้าหมายในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร

และอุตสาหกรรมผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคเพื่อส่งออก อาทิ เสื้อผ้าสำเร็จรูป เครื่องนุ่งห่ม และรองเท้า เป็นต้น ขณะเดียวกันก็มุ่งพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ในนครโฮจิมินห์ สนับสนุนให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนในเขตส่งเสริมการลงทุน พร้อมทั้งวางแผนก่อสร้างที่พักอาศัยบริเวณเขตส่งเสริมการลงทุนเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักลงทุนต่างชาติและเป็นการดึงดูดการลงทุนอีกทางหนึ่งด้วย

ภาคบริการและการท่องเที่ยว รัฐบาลเวียดนามวางเป้าหมายให้นครโฮจิมินห์เป็นศูนย์กลางทางการค้า และการท่องเที่ยว และยกระดับภาคบริการในเมือง Vung Tau และเมือง Bien Hoa จังหวัด Dong Nai ให้มีมาตรฐานระดับสากล รวมทั้งส่งเสริมการค้าชายแดนตามด่านชายแดนต่าง ๆ อีกทั้งยังสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ Cat Tien ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ป่าของ 3 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด Lam Dong จังหวัด Dong Nai และจังหวัด Binh Phuoc โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพและบริการของโรงแรมต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานระดับสากล รวมทั้งพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ตลอดจนสนับสนุนการจัดงานเทศกาลต่าง ๆ ที่เป็นประเพณีของจังหวัด เพื่อดึงดูดการท่องเที่ยว

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- **การสร้างเมืองใหม่** โดยเฉพาะในเมือง Phy My เมือง Long Son และเมือง Long Hai ในจังหวัด Ba Ria-Vung Tau เมือง Di An-Tan Uyen ในจังหวัด Binh Duong เมือง Tam Phuoc และเมือง Nhon Trach ในจังหวัด Dong Nai

- **ทางหลวง** รัฐบาลเวียดนามเร่งดำเนินการก่อสร้างทางหลวงจากนครโฮจิมินห์ไปจังหวัด Can Tho ขณะเดียวกันเร่งก่อสร้างเส้นทางสายสำคัญต่าง ๆ ให้เสร็จสมบูรณ์ อาทิ เส้นทางหมายเลข 1, 20, 22B, 50 และ N2 เพื่อเชื่อมภาคใต้ฝั่งตะวันออกกับบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงเข้าด้วยกัน และเส้นทางหมายเลข 13 ในจังหวัด Binh Phuoc เป็นต้น

- **เส้นทางคมนาคมทางน้ำ** ที่ต้องเร่งดำเนินการพัฒนาให้แล้วเสร็จ ได้แก่ เส้นทางคมนาคมทางน้ำสาย Ho Chi Minh City-Ca Mau, Ho Chi Minh City-Dong Thap Muoi-Kien Luong และ Ho Chi Minh City-Moc Hoa เป็นต้น

- **สนามบิน** มีแผนจะยกระดับสนามบินนานาชาติ Tan Son Nhat ในนครโฮจิมินห์ให้มีความทันสมัยมากขึ้น

- **ท่าเรือ** มีแผนจะยกระดับท่าเรือ Saigon ให้สามารถรองรับการขนถ่ายสินค้าได้ถึง 10 ล้านตันต่อปี

การพัฒนาด้านสังคม รัฐบาลเวียดนามจะขยายโครงการด้านการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในนครโฮจิมินห์ และเมืองใกล้เคียงเพื่อให้สามารถรองรับนักศึกษาได้มากขึ้น และเชื่อมโยงเครือข่ายการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เข้าด้วยกัน นอกจากนี้ รัฐบาลเวียดนามยังเร่งก่อสร้างศูนย์ฝึกอาชีพในนครโฮจิมินห์ เพื่อผลิตแรงงานที่มีฝีมือให้เพียงพอต่อความต้องการภายในภูมิภาค โดยวางเป้าหมายให้แรงงานมีฝีมือในภูมิภาคนี้มีสัดส่วนราวร้อยละ 55-60 ในปี 2553 นอกจากนี้ ยังให้การสนับสนุนการยกระดับบริการด้านสุขภาพ โดยเน้นที่คุณภาพของโรงพยาบาลเป็นสำคัญ เพื่อรองรับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งชาวต่างชาติที่เข้ามาทำงาน และนักท่องเที่ยว

พื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง

⇒ เป้าหมายทั่วไป

รัฐบาลเวียดนามวางเป้าหมายให้พื้นที่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงเป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ โดยมุ่งหวังให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคนี้อยู่ในระดับสูงและมีเสถียรภาพอย่างยั่งยืน อีกทั้งยังมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และยกระดับการทำเกษตรกรรมให้มีความทันสมัย

และพร้อมพัฒนาให้เป็นเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมากขึ้น รวมทั้งพัฒนาแหล่งผลิตในชนบทให้มีความเชี่ยวชาญในการผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมของประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะชนกลุ่มน้อย เช่น ชาว Khmer เป็นต้น ทั้งนี้ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของพื้นที่จำเป็นต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของควมมีเสถียรภาพทางการเมือง ความปลอดภัยของสังคม ความมั่นคงของประเทศ และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ

⇒ เป้าหมายสำคัญสำหรับปี 2553

- วางแผนกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อเร่งอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาค
- GDP per capita ในปี 2553 อยู่ที่ระดับ 850-990 ดอลลาร์สหรัฐ
- ภาคเกษตรกรรม ป่าไม้ และประมงมีส่วนร้อยละ 38 ของ GDP ภาคอุตสาหกรรมและก่อสร้างมีส่วนร้อยละ 23 ของ GDP และภาคบริการมีส่วนร้อยละ 39 ของ GDP
- เพิ่มการจ้างงานอีกราว 2.5-3 ล้านคน ภายใน 5 ปี
- ลดอัตราความยากจนจากร้อยละ 17.6 ในปี 2548 เหลือร้อยละ 10-11 ในปี 2553

⇒ แนวทางการพัฒนาในแต่ละสาขา

ภาคเกษตรกรรม รักษาพื้นที่เพาะปลูกข้าวที่มีอยู่เดิม 1.8 ล้านเฮกตาร์ไว้ ในจำนวนนี้เป็นพื้นที่สำหรับปลูกข้าวที่มีมูลค่าส่งออกสูง 1 ล้านเฮกตาร์ นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนาสวนผลไม้และการปลูกพืชเศรษฐกิจเพื่อนำผลผลิตไปใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมทั้งพัฒนาด้านการประมง และการแปรรูปอาหารทะเลซึ่งเป็นอุตสาหกรรมส่งออกหลักของภูมิภาคนี้ รวมถึงเน้นการอนุรักษ์ป่าโกงกางและการปลูกป่าเพิ่มเติม โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการปนเปื้อนของสารเคมี อาทิ บริเวณฝั่งตะวันตกของแม่น้ำ Hau และบริเวณแหลม Ca Mau เป็นต้น

ภาคอุตสาหกรรม เร่งผลักดันให้มีการสำรวจก๊าซธรรมชาติสำรองในทะเลทางฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ และเน้นการพัฒนาสวนอุตสาหกรรม (Industrial Parks) ภายในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าประมงและสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตวัสดุก่อสร้าง อาทิ ซีเมนต์ อิฐ และกระเบื้องให้มีคุณภาพมากขึ้น ขณะเดียวกันก็เน้นการพัฒนาด้านคุณภาพของสินค้าส่งออกโดยเฉพาะเครื่องเคลือบเซรามิก

ภาคบริการและการท่องเที่ยว รัฐบาลเวียดนามเร่งก่อตั้งศูนย์กลางการค้าและการท่องเที่ยวในจังหวัด Can Tho เพื่อเป็นจุดเชื่อมโยงการประสานงานระหว่างภูมิภาค นอกจากนี้ ยังเน้นการใช้ประโยชน์จากที่ตั้งและภูมิประเทศของภูมิภาคนี้เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวตามธรรมชาติ (เช่น อุทยาน แม่น้ำ และเกาะต่าง ๆ) ขณะเดียวกันยังเน้นการท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่น ๆ เช่น พื้นที่ราบสูงภาคกลาง และทะเลทางฝั่งตะวันออก รวมทั้งการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ ไทย และกัมพูชา เป็นต้น ทั้งนี้ รัฐบาลตั้งเป้าหมายให้เกาะ Phu Quoc เป็นเขตเศรษฐกิจขนาดใหญ่ และศูนย์กลางการท่องเที่ยวและการค้าระหว่างประเทศที่ทันสมัย

การศึกษา รัฐบาลเวียดนามเร่งพัฒนาระบบการศึกษาภายในพื้นที่ โดยวางเป้าหมายในการยกระดับมาตรฐานความรู้ของประชาชนในท้องถิ่น ด้วยการพัฒนาระดับโรงเรียน และก่อตั้งมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ ๆ รวมทั้งก่อตั้งศูนย์ฝึกอาชีพเพื่อให้ประชาชนมีความเชี่ยวชาญในการประกอบอาชีพ สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ชนบท รัฐบาลเวียดนามจะเน้นการฝึกอาชีพด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

- **การสร้างเมืองใหม่** เพื่อพัฒนาจังหวัด Can Tho ให้เป็นศูนย์กลางในด้านต่าง ๆ ของภูมิภาค อาทิ ศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรม การค้า บริการ การท่องเที่ยว การศึกษา เศรษฐกิจ และวิทยาศาสตร์ รวมทั้งเป็น

ศูนย์กลางการคมนาคมเพื่อเชื่อมโยงจังหวัด Can Tho และจังหวัดอื่น ๆ ในภูมิภาค กับภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศ รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้าน อาทิกัมพูชา และไทย เป็นต้น

- **ทางหลวง** ดำเนินการก่อสร้างและพัฒนาเส้นทางจราจรเพื่อเชื่อมโยงบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงกับภาคตะวันออกเฉียงใต้และภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศ โดยเฉพาะเส้นทาง 1A, N1, N2 และเส้นทางหมายเลข 60 รวมทั้งพัฒนาเส้นทางจากนครโฮจิมินห์ไปจังหวัด Can Tho และเส้นทางสายหลักของจังหวัดต่าง ๆ

- **เส้นทางคมนาคมทางน้ำ** ดำเนินการขยายและพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่ขนานไปกับเส้นทางหมายเลข 1 (เป็นเส้นทางสายหลักของประเทศที่มีความยาวที่สุดจากเหนือสุดติดชายแดนจีนที่เมือง Lang Son เชื่อมถึงกรุงฮานอย-เมืองดานัง-นครโฮจิมินห์ ไปจรดใต้สุดที่จังหวัด Minh Hai) และทอดผ่านเมืองสำคัญต่าง ๆ รวมทั้งเร่งพัฒนาและยกระดับท่าเรือที่อยู่ในพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง อาทิตำเรือ Cai Cui ในจังหวัด Can Tho ท่าเรือ Long An และท่าเรืออื่น ๆ บริเวณแม่น้ำ Tien และแม่น้ำ Hau เป็นต้น

- **สนามบิน** ยกระดับและขยายสนามบิน Tra Noc ในจังหวัด Can Tho ให้มีมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ ยังเร่งซ่อมแซมและยกระดับสนามบินภายในประเทศ อาทิสสนามบิน Phu Quoc สนามบิน Ca Mau และสนามบิน Con Dao เป็นต้น

- **โครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ** รัฐบาลเวียดนามเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ ภายในพื้นที่ อาทิกิจการประปา การชลประทาน การไฟฟ้า และบริการด้านการสื่อสาร เป็นต้น

ทั้งนี้ รัฐบาลเวียดนามจะประเมินผลการดำเนินงานภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมระยะ 10 ปี และระยะ 5 ปี เป็นประจำทุกปี เพื่อทำการปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้สอดคล้องกับสถานการณ์ของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจ ฝ่ายวิชาการ
สิงหาคม 2550